

XIX/6
PROSINEC 2017
5,- Kč

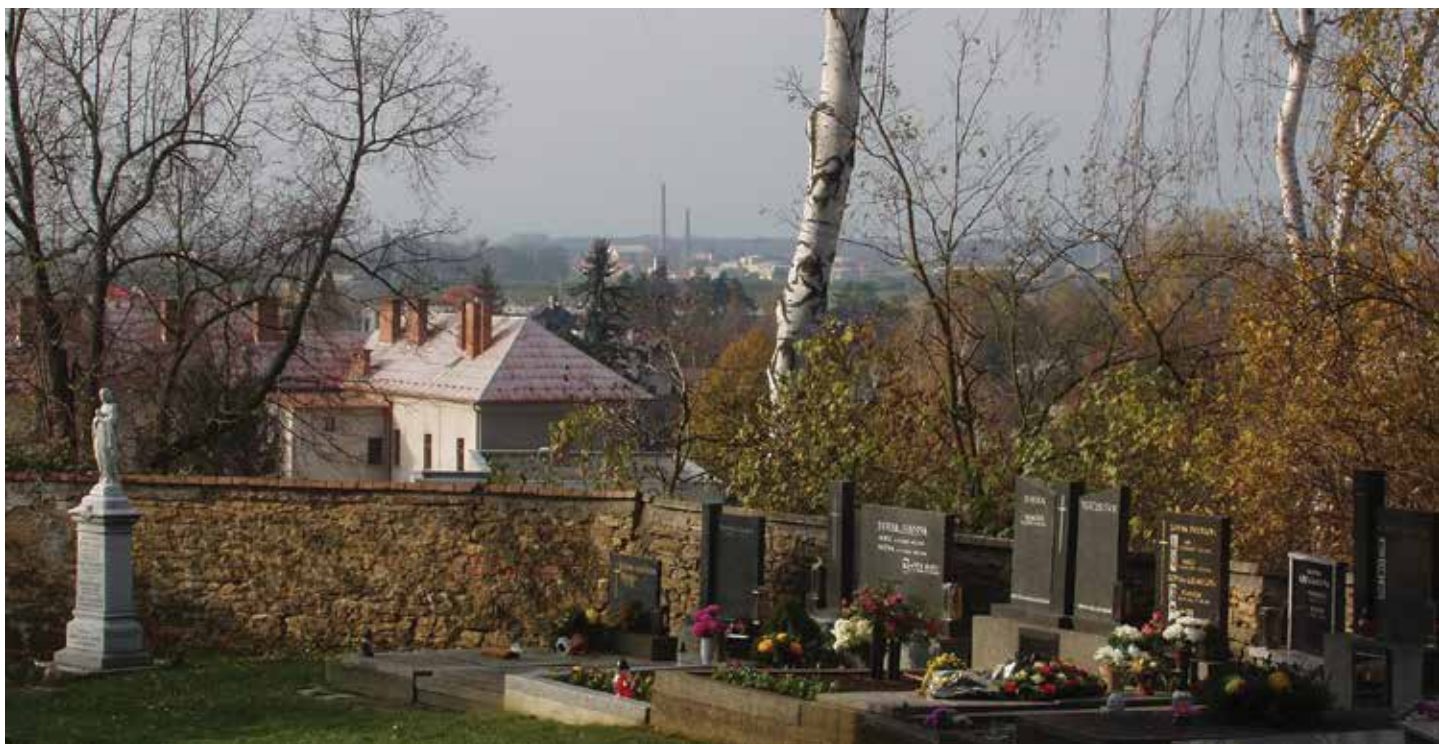
KOKORSKÉ NOVINY

Občasník pro občany městečka Kokory a nejen pro ně

Stavební ruch v části obce. Zamyslete se a poznávejte. Hledejte třetí, menší novostavbu. Je dobře ukrytá.

Kokorský hřbitov na „Dušičky“ 2017. Viditelný je také dvorní trakt školy a v pozadí silueta Brodku.

Fota redakce KN

ÚVODNÍK

Titulní strana prosincových Kokorských novin (KN XIX/6) nás ještě vrací do léta a do prvních listopadových dnů. Fotografie jsou tentokrát z „domácí dílny“ redakce a ukazují, jednak výstavbu v jedné části obce (**uhádli jste?**), jednak nezvyklý pohled na část hřbitova se školou, kterou záběr silně přibližuje, jednak s brodeckými komíny v pozadí v barevném podzimu. Když jsme si v redakci celkově vyhodnotili naše minulé říjnové číslo, museli jsme si přiznat, že v jeho obsahu došlo k několika dílčím chybám či nesrovnalostem, za které se čtenářům omlouváme. Rozbor najdete uvnitř listu v článku „Ohlasy na KN“. Přesto byly reakce na obsah i formu našich novin velmi příznivé. Čtenářům, kteří nás osobně, telefonicky, či dokonce po internetu pochválili, srdečně děkujeme. Ono to přece jen povzbudí.

Už po uzávěrce říjnového čísla KN jsme operativně zařadili velmi stručné výsledky voleb do poslanecké sněmovny. Rozbory výsledků i desítky komentářů raději přenecháváme povolanejším, především v celorepublikovém měřítku. Mnohé z komentářů v jiných médiích bychom si pro jejich hrubost a zaujatost nedovolili ani citovat. Snad jen jedinou větu. Výsledky voleb v Kokorách nevybočily příliš z celostátních průměrných čísel, jen podíl KDU-ČSL je výraznější. Rádi bychom si společně poslechli vyjádření či prohlášení: „**Dohodli jsme se, že se dohodneme**“; ani předčasné volby, ani rozpočtové provizorium nikoho nelákají. Tak uvidíme, co všechno se stane v době adventní, než naše prosincové číslo KN vyjde, abychom mohli úspěšně vykročit po Novém roce do XX. ročníku. To úspěšné vykročení samozřejmě přejeme všem našim dlouholetým i novým čtenářům.

Vzpomínka na podzim. Brigádníci, tak zvaní „ručňáci“ dočistiť chmelnice kokorského družstva.
Foto L. Láhner

ZASTUPITELSTVO OBCE KOKORY

Zastupitelstvo obce Kokory konalo své řádné zasedání dne 25. 10. 2017. Z jednání vzešlo usnesení ze kterého přinášíme výpis.

Zastupitelstvo obce Kokory schvaluje:

- program zasedání Zastupitelstva obce Kokory dne 25.10.2017
- ověřovatele zápisu ing. Vladimíra Lichnovského a ing. Vojtěcha Francišku.
- inventarizační komisi ve složení: Mgr. Mederová,, p. Poučenský, p.Bílý
- jako zástupce ze strany zřizovatele za člena školské rady Bc. Lubomíra Rýce
- rozpočtové opatření č. 8/2017
- Dodatek č. 1 ke smlouvě o úvěru č. 10004/17/LCD ze dne 20.02.2017 mezi Obcí Kokory a Českou spořitelnou a.s. na financování projektu „Kanalizace a ČOV Kokory,,
- smlouvu o poskytnutí dotace mezi Olomouckým krajem a Obcí Kokory za účelem podpory pěstební činnosti v lesích na území Olomouckého kraje
- smlouvu o zřízení práva stavby přípojky elektrické sítě dle § 1240 zák.č. 89/2012 Sb. Občanský zákoník v platném znění mezi Obcí Kokory a vlastníky parcely č. 373/36 v k.ú.Kokory

Zastupitelstvo obce Kokory pověřuje

- finanční výbor ve složení: Mgr. Mederová, pí. Lörinczová, ing. Franciška k provedení kontroly hospodaření Obce Kokory, Základní školy a Mateřské školy Kokory

- kontrolní výbor ve složení: p. Poučenský, JUDr. Hučínová, p. Bílý k provedení kontroly plnění usnesení Rady obce Kokory a Zastupitelstva obce Kokory

Zastupitelstvo obce bere na vědomí

- plnění usnesení z minulého zasedání zastupitelstva obce.
- informace z došlé pošty
- informace o činnosti Rady obce Kokory a přijatých usnesení ze dne 11.10.2017
- zápis z dílčího přezkoumání hospodaření obce Kokory za rok 2017
- výroční zprávu o činnosti školy ve školním roce 2016/2017
- všeobecné informace
- finanční záležitosti
- stavební záležitosti

Hana Zittová, starostka obce

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V této rubrice, která bývá poměrně obsáhlá, zcela chybí za období listopad prosinec 2017 odstavec narození dětí a také sňatky nebyly. Zkrátka: Ticho po pěšině. Naštěstí ani rubrika Úmrtí občanů není obsáhlá:

ÚMRTÍ OBČANŮ.

Dne 4. 12. 2017 zemřela paní Milada Grossmannová

Budiž jí země lehkou a budiž čest její památce.

Dne 2. 11. 2017 zemřela někdejší dlouholetá klientka Centra Dominka Marie Ollová. Občané s pochopením a poděkováním kvitují, že i klientky, které nikoho nemají, mají v kokorském kostele důstojný a pěkný pohřeb. Je to i zásluhou jejich opatrovníka, kterým je obec Kokory, v tomto případě v osobě paní starostky Hany Zittové.

VÝZNAMNÁ JUBILEA

- 8. 1. 2018 dovrší věk 92 roků paní Anežka Poláková
- 9. 1. 2018 oslaví kulatých 80 let Ing. Alois Košťálek.
- 17. 1. 2018 dosáhne věku 88 let paní Libuše Spáčilová
- 19. 1. 2018 dovrší věk 85 roků paní Ludmila Zaoralová
- 7. 2. 2018 dosáhne věku 96 let MUDr. Leopold Antal
- 10. 2. 2018 se dožívá 95 let paní Sláva Gajdošíková
- 11. 2. 2018 dosáhne věku 86 let paní Marie Štrbáková

Všem oslavencům přejeme za obec, redakci a spoluobčany všechno nejlepší, hlavně hodně zdraví, spokojenost a pohodu v rodině i v rámci občanského společenství do dalších let. A jak je zvykem, ke kulatinám a polokulatinám přání ještě podtrhujeme.

BESEDA S DŮCHODCI

V říjnovou neděli dne 22. 10. 2017 pořádal Obecní úřad Kokory tradiční posezení se seniory. Tato akce se konala opět v restauraci Kokoráček, který byl zcela zaplněn. Na začátku vystoupily děti ze Základní a Mateřské školy Kokory, které svým bezprostředním projevem potěšily všechny přítomné.

V Kokoráčku bylo veselo. Za chvíli se bude tančit.

Foto KN

Po drobném občerstvení, na kterém si většina seniorů pochutnala, nastala volná zábava. Panu Josefu Čechákovi z Majetína, který se postaral o hudební doprovod, je ke cti, že ač byl zraněn, na jeho výkonu to nebylo vůbec poznat. Zábava šla nejdříve „ztuha“, avšak poté se dámy a pánové patřičně „rozjeli“. Soudě podle spokojených návštěvníků, kteří se postupně v podvečerních hodinách vytráceli, můžeme říci, že se akce vydařila.

VÁNOČNÍ VÝSTAVA

Jak jsme avizovali v minulém čísle Kokorských novin, konala se první adventní neděle 3. prosince 2017 a v pondělí 4. prosince 2017 tradiční vánoční výstava, opět v prostorách obecního úřadu. Tentokrát jsme museli jednotlivým vystavovatelům trochu ubrat místa na prezentaci, neboť se sešlo mnoho výrobků a to ještě někteří šikovní občané nestihli donést své výtvořky, které měli doma nachystány. Ale i tak bylo k vidění mnoho zajímavých výrobků, z různých materiálů. Na této výstavě byly také hojně zastoupeny kulinářské výrobky a sladkosti, které šly velmi rychle na odbyt i kvůli příjemné ceně. První návštěvníci dorazili v neděli již před 13,00 hodinou, aby si mohli vybrat ty „nejlepší prodejné kousky“. Mohu říci, že výstavu navštívilo tolik lidí, že se dveře netrhly.

Velký dík patří paní Aničce Gajdošíkové a Drahušce Lörinczové, které léta nezištně pomáhají tuto výstavu nejen připravovat ale i být přítomné po celou dobu akce, i po ní. Rovněž pravidelnou a výbornou pomocnicí je i paní Alenka Temlíková.

Obecní úřad Kokory děkuje všem, kteří svými výrobky pomohli navodit tu správnou předvánoční náladu, bez kterých by se tato výstava nemohla uskutečnit.

IL

POZN. REDAKCE: Výstavu navštívil (jako každý rok) i šéfredaktor KN, k jehož jubileu se také prostřednictvím obou fotografií obloukem dostáváme
Fota E. Z.

OSMDESÁTINY ŠÉFREDAKTORA NAŠICH NOVIN

Ing. Alois Košťálek se narodil 9. 1. 1938 do rodiny tehdejšího obecního strážníka a školníka Josefa Košťálka, jako nejstarší ze tří synů. Po dokončení místní devítiletky (tehdy Masarykova střední škola Kokory) vy-

studoval stavební průmyslovku v Lipníku n.B. a Vysoké učení technické v Brně, fakultu stavební. Poté nastoupil k ČSD na Mostní obvod v Brodku, jako inženýr pro mosty – specialista a technolog pro svařování. Po pětileté praxi se vrátil na svou „alma mater“ na SPŠ STAVEBNÍ Lipník nad Bečvou, jako středoškolský profesor odborných předmětů a posléze jako zástupce ředitele a ředitel školy. Do důchodu odešel v roce 1998.

Po celá léta byl od mládí velmi aktivní i v obci Kokory a v této činnosti pokračoval i v důchodovém věku. V oddíle národní házené se postupně uplatil jako hráč, trenér i funkcionář, v Sokole Kokory byl cvičencem, divadelním ochotníkem, 17 let předsedou a posléze starostou Tělocvičné jednoty Sokol a ve výboru T. J. pracuje dodnes. V předsednictvu Sokolské župy Středomoravské Kratochvilovy měl až do roku 2016 na starosti odbor sportu. Pro obec pracoval jako člen i předseda komise pro výstavbu a dlouhá léta jako kronikář obce a regionální historik (včetně přednáškové a publikační činnosti a podílu na vydání „Knihy o naší obci Kokory“ a brožury „100 let Sokola Kokory“) a posledních téměř dvacet let jako šéfredaktor našich oblíbených Kokorských novin. Je v trvalém styku se zájemci o historii naší obce a pomáhá občanům, kteří se naší obce dotýkají, např. při hledání kořenů svého rodu.

Rád vzpomíná na svá házenkářská hráčská léta včetně ligových, na starty za „dvojku“ i „staré pány a zejména na založení, trenérské vedení a úspěchy družstva žaček, dorostenek a žen.

Lojzova rodina je rozptýlená (Morava, Čechy i bratrské Slovensko) ale je s Kokorami ve stálém kontaktu. S manželkou Bohumilou, někdejší učitelkou a pozdější ředitelkou ZŠ Kokory, má tři dcery (šest vnoučat), žádná však v Kokorách nezůstala a to ho vždy trochu mrzelo.

Manželka Bohuška (spolužačka od klášterní mateřské školy) je jeho pravá ruka a jak sám říká, bez její trvalé a věrné podpory by takový rozsah aktivit naprosto nebyl schopen zvládnout.

Vše nejlepší k narozeninám a pevné zdraví, Lojzo. Ať to s námi a s novinami ještě dlouho vydržíš. Přeji za OÚ, TJ Sokol, za redakci KN, za spoluobčany a také za sebe a rodinu, můj milý příbuzný.

Drahomíra Lörinczová

CO SE DO NOVIN NEVEŠLO

Zjistili jsme v redakci, že materiálu pro KN XIX/6 bylo opravdu dost. S omluvou zaznamenáváme, že do tohoto čísla nebude už možno zařadit několik dalších aktuálních předvánočních akcí Základní školy, setkání občanů „Obec Kokory zpívá vánoční koledy“ z 13. 12. 2017, ale také např. fotografii sportovkyně A. Zapletalové. Z technických důvodů vypadla také obvyklá rubrika „Kokorské počasí“. Vše stručně připomeneme po Novém roce.

Děkují za pochopení.

kš

Z KOKORSKÉ FARNOSTI OPRAVA HŘBITOVNÍ ZDI

Římskokatolická farnost Kokory chystá na rok 2018 opravu staré hřbitovní zdi. Jedná se o kamennou zeď, která je při pohledu od hlavních dveří kostela vpravo vedle zastřešeného schodiště. Zeď nechal zřejmě postavit P. Daniel Dajč při úpravě hřbitova v minulém století. Tlak svahu způsobil prasklinu (viz. foto na titulní straně KN), která se neustále pomalu zvětšuje. S nadsázkou se dá říci, že jediným stabilizačním prvkem je strom rostoucí ve svahu pod zdí, který brání jejímu zřícení. Oprava bude náročná, protože zeď je součástí památkově chráněného komplexu (schodiště, kostel), tudíž musí být použitý původní materiál. Problematické bude i značné převýšení terénu hřbitova oproti terénu svahu pod zdí. V těsné blízkosti jsou také hroby, které neumožňují použití těžké techniky. Věřím, že se náročná rekonstrukce podaří a přispěje k důstojnosti místa posledního odpočinku našich spoluobčanů.

Pořad bohoslužeb Vánoce 2017, farní kostel Kokory

Štědrý den	22:00 hod.
Boží hod vánoční	9:00 hod.
Sv. Štěpána	9:00 hod.
Silvestr	9:00 hod.
Nový rok	9:00 hod.

D.J.

PŘÁNÍ STAROSTKY DO NOVÉHO ROKU

Letošní rok jsme začínali novoročním přípitkem a najednou je tu prosinec a blížící se Vánoce. V neuvěřitelně rychlém pracovním tempu skoro nevnímáme, jak ten čas rychle plyne. Toto předvánoční období a konec roku je vhodnou dobou, abychom si našli čas na své blízké, přátele a kamarády, společně při skleničce svařeného vína si chvíli popovídali. Setkání při společných akcích dodá určitě sílu do dalšího pracovního nasazení. Budme k sobě ohleduplní, tolerujeme i drobné nedostatky a hlavně „mějme se rádi“, tak, jak zaznělo v písničce při slavnostním rozsvícení našeho vánočního stromu.

Děkuji všem spoluobčanům, spolkům a sponzorům, kteří se svou prací podílí na našich akcích, které pořádáme pro děti a další občany. Určitě tím obohacujeme kulturní život v obci.

Do nového roku přeji všem občanům, zastupitelům i zaměstnancům obce hodně sil, pevné zdraví, klid a pohodu nejen v osobním, ale i pracovním životě. Věřím, že i v posledním roce tohoto volebního období bude dostatek možností k dalšímu setkávání.

Starostka

VÁNOČNÍ STROM A MIKULÁŠ V KOKORÁCH

Slavnostní rozsvícení vánočního stromu s mikulášskou nadílkou

Čas letí jako voda a najednou se blíží konec roku. Je skoro neuvěřitelné, že jsme se již dvanáctým rokem sešli společně u vánočního stromu, abychom ho s pomocí těch nejmenších ratolestí rozsvítili a poté netrpělivě všichni čekali na příchod sv. Mikuláše. Děti mu vyzdobily příjezdovou cestu rozsvícenými svíčkami.

V sobotu 2. prosince do naší obce opět zavítal i s anděly, aby obdaroval všechny hodné děti. Letos dokonce jeden andělek přijel na koni

Foto KN

Pro tak malého sladkého andělíčka by to bylo pěšky moc náročné.

Dva čerti se postarali o zlobivé děti. Jeden neposlucha už byl dokonce v pytli, byly mu vidět jen nožky s papučky. Děti z mateřské školy celý sváteční program zahájily svým vystoupením, za které jsme jim i paní učitelce také poděkovali a odměnili je drobnými sladkostmi. Velké podě-

kování patří i členům místního hasičského sboru, kteří každoročně pomáhají s přípravou akce a občerstvením s vůní tradičního svařáku. Vánoční atmosféru navodily přehrávané koledy. Děkuji všem, kteří mi pomáhali s organizací této úspěšné akce pro děti.

Starostka

Mikuláš a dospělý anděl. Čert byl ovšem velmi strašidelný a tak jsme rádi, že se ani na snímek nevešel.

Foto KN

Na přání rodičů byla mikulášská nadílka (zásluhou „Sousedů“) doručena i do rodin. Zde působící čerti byli neškodní.

Foto archiv

KLUB „ŽEN ŠEN“ NA KONCI ROKU

Klub ŽenŠen (ženy a senioři) se tradičně sešel na konci roku „v hasičárně“. Připomenuly se akce minulého období, rekapituloval se končící rok, plánovaly se zimní aktivity (vycházky a výlety) a tradičně se tvořily adventní věnečky.

Foto H. Z.

Členky klubu se dobře zásobily i bez seniorů.

Příprava adventních věnců je už pěknou tradicí

Foto H. Z.

ZE ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÉ ŠKOLY KOKORY

POZNÁVÁME NAŠE KRAJSKÉ MĚSTO OLOMOUC

V hodinách vlastivědy v 5. třídě jsme vyhledávali a třídili informace o našem kraji a každý z žáků vytvořil vlastní projekt o zajímavých místech a pamětihodnostech Olomouckého kraje. Těšili jsme se na výlet, či lépe na vlastivědnou exkurzi, do Olomouce.

Ve čtvrtek 12. 10. jsme se vydali na prohlídku některých důležitých staveb města Olomouce – na šesti zastaveních jsme naslouchali výkladu paní učitelky a doplňovali do pracovního listu údaje o krajském úřadě, o znaku města, počtu obyvatel kraje i krajského města, o historii.

Vyvezli jsme se v budově krajského úřadu na Jeremenkově ulici výtahem do posledního patra na vyhlídku části města. Prohlédli jsme si Dóm sv. Václava, jeho věže a přilehlé Václavské náměstí, učili jsme se vyhledávat gotické prvky v architektuře.

Vysoké věže dómu se ani nevešly na fotografii.

Foto archiv ZŠ

U kašny Tritonů na náměstí Republiky jsme pozorovali všechny postavy, které kamenický mistr vytesal do kamene, a jejichž ústa slouží jako chrliče vody. U kostela Panny Marie Sněžné jsme hledali prvky barokní architektury ve zvláštním průčelí chrámu a u kostela sv. Mořice jsme je

srovnávali s gotickými prvky stavby. Věž kostela je vybavena architektonicky nesmírně zajímavým schodištěm – má podobný tvar jako dvě spojené molekuly DNA – nahoru stoupáte po jiném schodišti než při návratu dolů. Výhled z věže byl úchvatný, zážitek výhledu si nenechali ujít tři stateční žáci – Adam, Olda a Dorotka. Navíc jsme v kostele viděli krásnou květinovou výzdobu, která tu byla instalována v rámci akce Rozkvetlé památky. Na Horním náměstí jsme si zvenčí prohlédli gotickou budovu radnice s orlojem, morový sloup Nejsvětější trojice zapsaný do seznamu světového dědictví UNESCO a Herkulovu kašnu, která stávala dříve na místě sloupu.

Naučili jsme se rozeznávat znaky gotické a barokní architektury, portál (ozdobné rámování vstupu), arkýř (výstupek vyčnívající z budovy), víme, že v Olomouci máme druhou nejvyšší kostelní věž (Dóm sv. Václava) a celou poznávací cestu jsme prošli pěšky (asi 4 km). Olomouc nás uchvátila množstvím historických památek a atmosférou města.

Mgr. Šárka Vašinová a žáci 5. třídy.

PO STOPÁCH LOVCŮ MAMUTŮ

První letošní výlet turistického kroužku se uskutečnil v rámci 20. ročníku pochodu „Po stopách lovců mamutů“ pořádaným ZŠ J. A. Komenského v Přerově – Předmostí. Vyzkoušeli jsme si pravěké sportovní disciplíny (střelbu prakem s kaštanem či ořechem, hod na cíl, pravěké puzzle aj.), navštívili jsme Školní pravěké muzeum, ochutnali jsme mamutí zákusek (chléb s tvarůžkem) a prohlédli pravěké naleziště. Našlapali jsme 13 km a počasí stálo na naší straně. Pláštěnky jsme tréninkově vytáhli jen na Školním kopci a pak nás chránily spíš před větrem než před deštěm. Zúčastnilo se 26 turistů, z toho 4 dospělí.

Mgr. Jana Mojdlová

PŘÍRODOVĚDNÝ KLOKAN.

Přírodovědný Klokana je název soutěže, která zahrnuje otázky z matematiky, fyziky, chemie, biologie, zeměpisu a všeobecných znalostí. V kategorii Kadet soutěží žáci VIII. a IX. třídy. Nejúspěšnějším řešitelem letošního ročníku Přírodovědného Klokana je Anežka Jurečková z osmé třídy. Druhé místo získal Michal Kafka z IX. třídy a třetí místo patří také žákům IX. třídy - Michalovi Eliášovi a Marii Zapletalové. Blahopřejeme.

Mgr. Marie Kondlerová

Naši ve zlatém a stříbrném pásmu.

ÚSPĚCHY ŽÁKŮ NAŠÍ ŠKOLY.

Ve středu 8. 11. 2017 reprezentovali naši školu žáci I. a II. stupně v pěvecké soutěži „Slavici z Přerova“, která se konala v DDM Atlas.

Odvahu měly žákyně 3. třídy Ema Děrdová a Štěpánka Jurečková, které poměřily síly s dalšími 25 dětmi z Přerova a okolí. Ema se umístila na celkovém 2. místě ve zlatém pásmu a Štěpánka v pásmu stříbrném. Ema uspěla s písničkou Dělání. Štěpánka s lidovou písní Ten chlumecký zámek.

Z 5. třídy vystoupili Jakub Děřda, oceněný ve zlatém pásmu (účastní se této soutěže každý rok), letos zazpíval píseň Zamilovaný princ z pohádky Tajemství staré bambitky a Mariana Ryšánová získala ocenění stříbrného pásma, díky písničce Lásky a pravda. Všechny děti z I. stupně byly porotou chváleny, velmi se porotcům líbily nejen písničky, ale také jejich podání. Dětem moc gratulujeme ke krásnému umístění.

Tři grácie ze ZŠ Kokory s diplomy.

Foto ZŠ

Druhý den 9. 11. 2017 jely do Přerova zazpívat 3 žákyně naší školy- ze 6. třídy Tereza Mandrholcová, ze 7. třídy Veronika Červenáková a z 9. třídy zkušená zpěvačka Lucie Bradová.

Tato pěvecká kategorie měla hojnou účast, proto nebylo jednoduché umístit se ve zlatém pásmu, to se přesto povedlo Luce Bradové s písní Tužba.

Veronika a Tereza zazpívaly také velmi přesvědčivě a získaly stříbrné pásmo. Veronika píseň Postel, stolek a skříň, Tereza píseň Krůček po krůčku. Kokorští zpěváci budou naši školu reprezentovat určitě i v příštích letech a doufáme, že v dalších pěveckých soutěžích uvidíme ještě více odvážných dětí.

Mgr. Irena Svozilová

DEN ZDRAVÍ

V pátek 20. 10. 2017 se u nás ve škole již tradičně pořádá Den zdraví, nazvaný Kuchtík Buchtík aneb děti vaří samy. Tato akce je každý rok velmi podařená a ani letos tomu nebylo jinak. Žáci ze všech tříd byli rozděleni do několika skupin a společně pracovali na přípravě různorodých pokrmů. O organizaci skupiny, téma a výběr pokrmů se postarali žáci 9. a 8. třídy. K vidění byly např. pokrmy z Ledového království,

Hallowenské pokrmy, řecká kuchyně, speciální jídla pro Drákulu, příklady zdravých a nezdravých pokrmů, atd. Žáci 1. a 2. třídy také přispěli k výzdobě stolu svými „plastelínovými“ výrobky ovoce a zeleniny a omalovánkami s různými dobrůtkami. Každý vedoucí své skupiny představil připravená jídla i téma porotě, která měla nelehký úkol: vybrat vítěze v určených kategoriích. Letos každá skupina dostala odměnu za snahu a práci. Nakonec děti společně vše uklidily. Tento projektový den se jim velmi líbil a určitě si z něho odnesly plno nových zkušeností, zážitků a možná i nový recept.

Mgr. Jana Oslancová

Výborná nabídka na přestávku i pro každý den.

Fota ZŠ

Další stánek a silná konkurence. Vše máme zdravé a dobré

BETLÉM, ŘEZBÁŘ, TVARŮŽKY A CUKRÁRNA

Čtvrtého listopadu byl krásný den pro výlet kokorských turistů ze základní školy směr Loštice. Po jízdě vlakem, kde jsme sledovali okolí při hře Bingo, jsme vystoupili v Moravičanech.

Už jsme v Lošticích a těšíme se na tvarůžky

Foto archiv ZŠ

Turistickou trasou jsme došli do Loštic, kde nás nečekaně vcucnul do svého doupěte místní řezbář Jaroslav Beneš. Prohlídka Loštického betlému i muzea tvarůžků byla zajímavá a zakončila ji návštěva obchůdku s tvarůžkovými specialitami a tvarůžkové cukrárny. Naše kupě při cestě zpět úžasně vonělo – jak pro koho.

Mgr. Jana Mojdlová

SVATBA NA NEČISTO

Tradičně se každý rok v 8. třídě, v rámci předmětu výchova ke zdraví, koná svatba. Letos se konala dne 10. 11. 2017. **Nevěstou byla Constanca Marie Burdiová a ženichem Zdeněk Pflieger.** V 10:45 začal obřad. Přišli se podívat i žáci z jiných tříd, paní učitelky a vedení školy. Pak si snoubenci řekli své ano a všichni jim šli poblahopřát. Poté byla hostina. Novomanželé se krmili polévkou s nudličkami a společně krájeli dort. Když se všichni pořádně najedli, byl čas na první tanec. Nevěsta hodila kytici a nechybělo tradiční rozbalování dárků. A pak se tančilo, jedlo, pilo a všichni jsme si svatbu užili.

Anežka Jurečková, 8. třída

Na skutečnou svatbu ještě nějaký ten rok počkáme.

Foto ZŠ

HOUBAŘSKÝ ROK 2017

Naše houbářská dopisovatelka, paní Jindřiška Slivková nám (jako už vícekrát) poslala příspěvek, ve kterém píše: „*Blíží se konec roku a tak se můžeme ohlédnout, co nám bylo v průběhu roku, co se týká hub, dopráno.*“ Z příspěvku jsme vybrali jen základní údaje, botanické názvy jednotlivých druhů hub jsme většinou vynechali.

Jaro moc přející nebylo, byla dlouho zima, čirůvky májovky začaly růst koncem dubna, v květnu se přidaly i některé další druhy. V červnu a červenci bylo strašně sucho, jen samotný konec července přinesl růst několika málo dalších druhů. Po srážkách koncem srpna se objevily tzv. „babky“ čili suchohříby.

Vnuk Matěj přinesl i kukmák bělovlný – nádherná houba, ale nejedlá. Přinesl také léčivé houby, leskokorku lesklou a vějířovec obrovský.

I v září rostlo poměrně málo druhů (klouzky, pýchavky a kotrče). Po dešti v polovině září se objevily na loukách i zahradách ve velkém množství bílé bedly zardělé. Nejsou to kvatní houby, dokonce způsobily i otravu.

A potom to začalo!

Začaly růst: Pečárky v několika druzích, kozáky, křemenáče, obvyklé druhy hřibů, kotrče, sírovce, pýchavky obecné i obrovské, holubinky, václavky. V říjnu se přidaly strmělky, hlívy. Tyto podzimní houby rostou ještě teď (v listopadu), ale je jich málo. Těším se, že do vánoc najdeme penězovku sametonohou, ze které dělám vždy na Štědrý den v poledne polévku. Penězovka je také léčivá. Z toho našeho Háje toho bylo celkem dost, takže se těšíme na další rok.

Paní Jindřiška Slivková je po léta aktivní členkou mykologického kroužku v Přerově. Kroužek pořádal 22. září 2017 již 20. houbářskou výstavu. Paní Jindřiška je u kasy a chlubit se návštěvníkům krásným hřibem z Potštátu.

Snímek z obecního lesa.

Z archivu J. S.

Ocenění zaslouží i její úspěšná snaha předat houbářské znalosti a vědomosti členům rodiny a to i v dalších generacích a také výborné výsledky ve fotodokumentaci našeho houbářského regionu. Děkujeme za pravidelné příspěvky do našich novin a zároveň se omlouváme za zkrácení textu.

KŠ

Pravidelné výstavy mykologického kroužku.

Foto archiv J. S.

A co zajímavého jsme (v krátkém přehledu) u nás našli ?

Ucháč čepcovitý; leskokorka lesklá; klouzek bílý; hřib kovář; chřapáč kadeřavý; kukmák bělovlný; vějířovec obrovský; dřevokaz rosolovitý a samozřejmě ostatní klasiku.

J. S.

ANDALUZIE

Pokračování cestopisu Zuzany Habáňové. Naposled jsme ji viděli na konci prosince na molu, přímo v Gibraltarské úžině a sledovali cestu dvou Zuzan do vnitrozemí Španělska, do Seville. Další prostor KN už patří jí.

Sevilla, správní a kulturní centrum Andalusie, mě příjemně překvapuje. Působivá vánoční výzdoba na ulicích, i s pomeranči nasvícené pomerančovníky a sváteční trhy plné veselých lidí. Náš hostel je nedaleko náměstí, jsme tedy přímo v centru dění.

Tak jako po celou dobu, na druhý den nás vítá nádherné počasí. Jdeme si koupit na nedaleké nádraží lístek na autobus a zahlédneme řeku Guadalquivir. Její okolí bylo dříve nehezké a pusté, to se však v roce 1992 zcela změnilo. Výstava EXPO, z části pořádaná k 500. výročí objevení Ameriky, přinesla do oblasti rozvoj a modernizaci. Nemůžeme se vynadít na nově vystavěné moderní mosty. Pod nimi plují turistické lodě, na promenádě podél řeky potkáme sportovce a usmívající se lidi.

Nové mosty i pomerančovníky v ulicích.

Všechna foto archiv autorky reportáže Z.H.

Chvilí se sluníme mezi pomerančovníky a pak vyrážíme do historického centra. V ohromné katedrále, třetí největší v Evropě, je uložen sarkofág s ostatky Kryštofa Kolumba, i když jejich pravost je značně zpochybňována. Přilehlá zvonice Giralda se pyšní nepřehlédnutelnou věží, ve své době nejvyšší na světě. Dodnes je jedním z hlavních symbolů Sevilly.

Chvilí se sluníme mezi pomerančovníky a pak vyrážíme do historického centra. V ohromné katedrále, třetí největší v Evropě, je uložen sarkofág s ostatky Kryštofa Kolumba, i když jejich pravost je značně zpochybňována. Přilehlá zvonice Giralda se pyšní nepřehlédnutelnou věží, ve své době nejvyšší na světě. Dodnes je jedním z hlavních symbolů Sevilly.

A jako perlička na dortu palmami obklopený královský palác Alcazar, dříve sídlo emíru a jedna z nejkrásnějších staveb země.

Sevilla je nejteplejší místo Španělska, s přicházejícím soumrakem se však citelně ochladí a my se připravujeme na silvestrovské oslavy po španělsku. V ulicích hraje hudba, lidé slaví, ti ovíněnější již tancují a všichni společně za mohutného jásotu vítáme Nový rok.

Čerstvé ryby

Foto Z. H.

Následující ráno to vypadá ve městě jako v běžný den. Kavárny jsou plné, na trhu se prodávají čerstvé ryby a ovoce a my neodoláme churros (čti čuros), smaženým tyčinkám chutí připomínající kobližky, který Španělé rádi jedí s čokoládou a skořicí. Ještě na chvíli se zastavíme u řeky a utrhneme pár pomerančů z nazdobeného stromu. Jsou ale kyselé a nedají se jíst, radši dáme přednost těm z trhu. Loučíme se s úžasnou Sevillou a přejíždíme do posledního místa naší výpravy.

Ve vnitrozemské Cordobě bloudíme ulicemi, než konečně najdeme příjemný penzion. Ne příliš velké město je historii přímo protkáno. Famózní mešita-katedrála zvaná muslimská katedrála, krásná směsice muslimských a křesťanských stylů, je nepřehlédnutelná a patří mezi největší poklady Španělska. Fantastický pohled je na ni z protějšího břehu řeky Guadalquivir, kde se tyčí nad starobylým římským mostem, který je zakončen vítězným obloukem. Připomíná mi Hradčany nad Vltavou a Karlovým mostem. Nejkrásnější pohled je za soumraku, kdy je scénérie působivě nasvícená.

Co znamená španělské „tapas“? Volně přeloženo – snad drobné občerstvení.

Večerní tapas foto

Z. H.

Večer nám v příjemné restauraci ochotní číšníci servírují spousty tapas, tentokrát ve formě smažených cuket, ryb, masových kuliček a pečených lilků a samozřejmě skvělé červené víno. Na recepci nás vítá rozesmátý obří černoch s drobnou běloškou. Přátelsky se anglicky zdravíme, jakmile však spolu začneme mluvit česky, běloška vyvalí oči a oznámí, že pochází z severních Čech, jmenuje se Zuzana a již dlouho tu žije. Tak to máme tento týden už čtvrtou Zuzanu, spolu se mnou, Zuzkou spolucestovatelkou a Zuzkou Zdařilovou.

Památky nás už nebaví, za celý týden jsme jich viděly už opravdu hodně. Na druhé straně řeky nedaleko obytné zóny je na travnatém plácku zaparkované malé nefunkční vrtulové letadlo. Pár mladíků po našem příchodu zmizí, a tak si ho můžeme v klidu prohlédnout a udělat pár snímků. Později zjistíme, že místo nemá dobrou pověst, schází se tu lidé na okraji společnosti. Když jsem jako studentka brigádně pracovala v jižním Německu, velmi jsem se přátelila s mladou Španělkou Dorou z Cordoby, dokonce mě navštívila i v Kokorách. Kontakt jsme ztratily, po letech díky facebooku znovu našly a na dnešní den si naplánovaly setkání u vítězného oblouku. A je to opravdu vřelé setkání po 10-ti letech.

Španělsko-moravské setkání kamarádek.

Foto archiv Z. H.

Dora nás zve do kaváren a barů, kam chodí místní, testujeme zajímavá vína, likéry a různé delikatesy, které nám až doposud zůstávaly utajeny. Je zajímavé, když jsme se poznaly, komunikovaly jsme spolu vždy jen německy, teď si na ni ani jedna nevzpomeneme a o životě si povídáme v angličtině a trochu i španělsky.

Naše putování se chýlí ke konci. Během týdne jsme navštívily nejdůležitější historická místa Andalusie, ale je škoda, že jsme neměly více času nahlédnout do hor a městeček ve vnitrozemí. V Madridu nás opět čeká usměvavá Zuzka Zdařilová a před odletem zve k sobě domů na večeři.

Mořské plody na stole v Madridu, hospodyně Zuzana pochází ze Žeravic.

Foto: Z. H.

Její manžel David je kouzelník. Talíře plné krevet, langust, ryb a krabů, k tomu ty nejlahodnější sýry, sušená šunka bez kosti jamón (čti chamón) a pikantní fuet, (speciální uzenina) po kterém bych se mohla utlouct. A také to nejlepší víno, které jsme ve Španělsku doposud pily.

Vážení čtenáři, Andalusii Vám vřele doporučuji. Ať už plážový relax a noční život na Costa del Sol, města překypující historií či zajímavé vnitrozemí s malými bílými městečky a divokými horami. Nebudete litovat.

Vaše Zuzana Habáňová.

TALÍŘ SPECIALIT PRO ORIENTACI ČTENÁŘŮ

Pozn. redakce: Převzaté foto - dary moře, dostupné i u nás.

Ozvěte se, zda je znáte a rádi jíte?

Je to věc svobodné volby, ale naši moravskou štedrou večeři si ubráníme. Nebo ne? Na ochutnání darů moře se jistě najde jiná příležitost.

OSM POKOLENÍ

BERTA GEISLEROVÁ - STEINMANNOVÁ POKRAČOVÁNÍ

Pokračujeme v historickém popisu rodiny kokorského nadučitele Antonína Geislera, kterým nás od začátku vede jeho dcera Berta. V minulém čísle jsme se s ní rozloučili po jejím ročním působení industriální učitelky v Kokorách. V roce 1876 se totiž provdala za učitele Bohuslava Steinmanna, syna vojenského kapelníka z Bohdanče u Pardubic, do početné rodiny znamenitých hudebníků a výborných učitelů.

O těžkých začátcích mladých manželů v Bohdanči a návratu na Přerovsko paní Berta píše:

My jsme obývali najatý byt v I. poschodí jednoho domu na náměstí naproti kostela. Úmrtí matčino přivodilo hned na začátku našeho manželství zármutek. Služné bylo velmi skrovné, vedlejší příjmy žádné. Brzy však svítila naděje na lepší místo. Psal nám totiž otec (A. Geisler) z Kokor, že jsou vypsána v okrese Kroměřížském (tam tehdy Kokory patřily) místa na jednotřídních školách. Podány byly žádosti na 2 místa a jedna s úspěchem vyřízena, Bohuslav dostal místo v Oplocanech u Tovačova (dnes 305 obyvatel). Já jsem byla přitom ustanovena zatímní učitelkou ručních prací tamtéž. Místo bylo nastoupeno 1. března 1877.

Oplocany byly malou dědkou, pozůstávající takřka jen z jediné dlouhé a široké ulice při silnici mezi Tovačovem a Kojetínem. Na dráhu bylo půldruhé hodiny cesty. Brzy jsme si zde zvykli a srostli s domácími lidmi, zvláště když jsme se věnovali místní omladině a začali ji cvičiti ve zpěvu a divadelním představení. To vždycky bylo mojí velkou zálibou a prací. Zpívala jsem též často sólově na koncertech v Tovačově.

Brzy jsme si v Oplocanech zařídili i hospodářství, z něhož plynul nejen vhodný příspěvek pro živobytí a domácnost.

V Oplocanech se nám narodilo 5 chlapců: Jindřich, dva Josefové, kteří však v útlém věku zemřeli, Vilém a Antonín; tohoto posledního stihla v 8. roce neléčitelná smrt, která nám všem způsobila veliký a těžký žal. Byl to nadaný a obzvláště hodný chlapec.

Když jednotřídní škola v Oplocanech byla rozšířena na dvoutřídní, byl sem dosazen mimo správce školy ještě nový učitel a tím byl František Šelepa, rodák z Majetína u Brodku, který žil s námi jako v rodině, dlouhou

řadu let a naše děti ho měly velmi rády, protože se jim vždycky s velkou láskou a pečlivostí věnoval. Na tuto jeho péči zvláště vzpomíná až do dnešního dne Vilém.

V roce 1892 odstěhovali jsme se do Vlkoshe u Přerova, neboť Bohuslav (Steinmann) dostal zde místo na trojtřídní škole s místem varhaníka při místním chrámu. I já jsem nastoupila zde záhy místo industriální učitelky.

Loučení s Oplocany, dosavadním působištěm, nebylo snadné. zvláště chlapci těžce nesli odchod z Oplocan, neboť se domnívali, že není krásnějšího místa na světě nad jejich rodiště. Odcházení jsme od mnohých dobrých lidí a také oni nám dali velmi významně najevo, že nás neradi ztrácejí. Den našeho odjezdu byl probuzen hudbou a střelnými ranami z „národního děla“, všichni občané a mládež nás vyprovázeli s ověnčenými kočáry daleko za osadu, kde nastalo dojemné rozloučení. Kočáry a hudba pak provázely nás až do Vlkoshe, našeho nového domova.

V tomto kostele sv. Prokopa ve Vlkoshi se stal roku 1892 varhaníkem nadučitel Bohuslav Steinmann, zde na kůru zpívala i jeho žena Berta rozená Geislerová, autorka našeho textu, zde se hrály vánoční koledy jejího otce, kokorského nadučitele Antonína Geislara. **Snímek interiéru kostela svatého Prokopa a kůru je z letošního „poděkování za úrodu“ z fotogalerie webu obce Vlkosha.**

Paní Berta dále píše:

A brzy jsme se vžili i tu do nového prostředí a žili šťastni, zvláště když se nám za dva roky narodila dcera Ludmila. Obec byla mnohem rozsáhlejší (Pozn. redakce: dnes něco přes 700 obyvatel), velmi zámožná, na dráhu bylo jen čtvrt hodinky a do Přerova skok.

Paní Berta pokračuje:

Náš byt ve Vlkoshi pozůstával ze dvou pokojů, žel studených a vlhkých. Kuchyně byla od bytu oddělena. Mezi školními budovami, jež byly 2, ležela malá květinová zahrádka do ulice, za rozsáhlým dvorem byla však zahrada rozsáhlá. Stromy kdysi sázel jistě milovník dobrých druhů ovoce. Toho jsme užili v hojnosti. Později jsme vyměnili byt v nové budově školní a ten byl o něco zdravější a sluncem navštěvovanější. Chovali jsme si, jako v Oplocanech, hojně drůbeže, krávu, kozy, prasata a přikoupili si časem i něco polí.

Naše působení ve Vlkoshi trvalo plných 28 let. Bylo v té době mimo školu opět mnoho cvičení mládeže i dospělých ve zpěvu, divadlech a ušlechtilých zábavách. Ve vlkošském kostele byla po řadu let uváděna hudba, nejvíce o vánocích, kdy bývaly provozovány otcovy koledy.

Poznali jsme za dobu svého pobytu ve Vlkoshi mnoho dobrých lidí a získali i mnoho dobrých přátel.

Leč ani zklamání nebyli jsme ušetřeni. Jedno z nejtrpčích bylo ono, když

po válce jednala správa obce o odměnách učitelů za námahy a strádání, která přinášeli pro obec ve školní i mimoškolní službě přes celou dobu války a když tato odměna přiznána všem učitelům, jen nadučiteli ne, protože prý půjde beztoho brzo do pense a potom nebude obci k užítku. V tu dobu už churavěl a trpěl téměř úplnou ztrátou zraku.

V roce 1919 strávili jsme poslední prázdniny ve Vlkoshi společně s dětmi a jejich rodinami, neboť můj manžel byl v tomtéž roce dán na odpočinek a my přestěhovali jsme se do Olomouce k dceři Ludmile a za synem Jindřichem.

Bohužel netěšili jsme se dlouho tomuto novému štěstí. Bohuslav Steinmann zemřel po půldruhém roce 13. dubna 1921 a byl na Ústředním (olomouckém) hřbitově pochován.

Přes Jindřichovu dceru Ludmilu (nar. 1916) provdanou za Ing. Vojtěcha Filka se dostáváme až do současnosti, k bratrům Vojtěchu a Pavlu Filkovým, jejichž zásluhou (Pavel navštívil Kokory v létě), jsme se k textu „Osm pokolení“ dostali a budeme z něho čerpat i v dalším pokračování. Jakou formou budeme zpracovávat další geislerovské a steinmannovské postavy, o tom teprve přemýšlíme.

Zpracoval KŠ

Kostel sv. Prokopa ve Vlkoshi u Přerova.

Fotoarchiv obce Vlkosha

OHLASY NA ŘÍJNOVÉ KOKORSKÉ NOVINY

Bylo jich hodně, ale ty pozitivní rozhodně převažovaly. Přesto začneme sebekriticky chybami. Všímavý čtenář si určitě všiml, že inzerovaná vánoční výstava na str. 3 se objevila dvakrát za sebou, po druhé pod nápísem o vánočních koledách. Text o zpěvu vánočních koled naopak chyběl, ačkoliv byl editorovi řádně dodán. Stane se, včetně toho, že tato chyba naší redakci při vnitřní kontrole náhledu unikla. Více nás mrzí a omluvu vyžaduje skutečnost, že bylo opakovaně nesprávně uvedeno jméno výborného reprezentanta Sokola Kokory v mezižupním přeboru v lehké atletice, suverénního vítěze kategorie dorostenců Jana Majárka. Jak se v textu opakovaně objevilo jméno Malchárek je pro redakci záhadou. Tentokrát však chyba padá na naši hlavu. Jako určitou kompenzací zveřejňujeme navíc foto KN, na kterém přijímá Jan Majárek gratulaci od starosty pořádající Sokolské župy Středomoravské Kratochvilovy, bratra Petra Doudy.

Foto KN

Z dalších ohlasů na fotografie z říjnových novin jsme se dozvěděli, že impozantní kroužící pták na str. 13 na převzaté fotografii asi není čáp černý. To ovšem nedovedeme odborně posoudit. Ozve se odborník - ornitolog?

O.S. a skutečná sportovní legenda Jana Novotná, které tímto in memoriam vzdáváme čest i v KN.

Foto z archivu celebrit O. S.

Naopak pochvalu jsme dostali od čtenáře za fotografie ovoce a zeleniny, což nás trochu překvapilo.

Mezi skupinami čtenářů se v tichosti rozhořel i spor o postavu, která naše noviny provází i s trochou humoru už delší dobu, či vlastně o její fotografie, zejména na facebooku s celebritami a o záběry výjimečných situací. Musíme potvrdit, že skupina kritiků charakterizovaná heslem „Dost bylo O. S.“ se skutečně ozvala. Na druhé straně jsme v redakci zaznamenali např. email ze 3. 11., ve kterém autor O. K. v rámci poměrně obsáhlé „recenze“ říjnového čísla KN v nadhledu a v drobné nadsázce píše: „... myslím, že mluvím za čtenáře, když se ptám „Kde je O.S.“?, což patrně znamená, že si na Oldovy fotografie zvykl a v novinách je očekává. Tak tady to má. Názory čtenářů jsou pro nás důležité, ale nějak to vyřešit musíme Tak uvidíme, co čas přinese. Čtenářka Ludmila Z. nám nabídla identifikaci dalších žen na velmi pěkné černobílé fotografii ročníku 1924 před kokorskou školou na straně 14 říjnového čísla KN. Děkujeme a určitě později využijeme.

OKÉNKO K SOUSEDŮM DO NELEŠOVIC

VÝJÍŽDKA PODZIMNÍ KRAJINOU

na koních pod sedlem a na povozech patří již po léta k výborným nelešovským aktivitám. V sobotu 7. 10. 2017 se uskutečnila tato populární akce už po třinácté. Na slavnostní zahájení přijelo 9 povozů a 12 jezdců na koních. Po přivítání a krátkém pohoštění se povozy i koně pod sedlem vydali na určené trasy.

Po návratu z projížďky v terénu následoval „hon na lišku“ na loučce za hřištěm. Lišku již tradičně představovala Miluška Macháčová na koni Ali. Lišku nakonec polapila Kája Janková z Rokytnice na koni Floreta.

Nelešovská „Liška“ a pochválený skvělý Ali.

Foto archiv.

Hlavní aktérka soutěže Miluška nám v mejlu napsala. **Koně pod sedlem jsem vedla „jako lišák“ na koni Ali, kterého jsem měla vypůjčeného od pana Vladimíra Němčáka. Chovateli děkuji, že jsem mohla soutěž absolvovat na tak skvělém koni.**

Pro zkušené kočí byl připraven vozatajský parkur. Jízdu mezi překážkami zvládl nejlépe pan Skácel z Daskabátu, poté pan Němčák z Nelešovic a pan Kirschner ze Smilova.

Je vhodné připomenout, že této soutěže se zúčastnili kočí a koně, kteří denně pracují v obtížných podmínkách v lesích na Libavě. Všem patří poděkování za předvedené soutěžní výkony. Této soutěže se zúčastnili kočí a koně, kteří denně pracují v lesích na Libavě při stahování dřeva.

Všem účastníkům patří poděkování za pěkné předvedení koní v záprahu i pod sedlem. Při tom si jistě uvědomujeme, že i v dnešní uspěchané době má kůň své místo nejen při rekreaci a sportu, ale i v těžké práci v lese.

Celá akce proběhla bez problémů a také bez úrazu. Zvěřinový guláš a ostatní bohaté občerstvení podtrhly typickou a tradiční přátelskou atmosférou. Pořadatelem byl SDH Nelešovice ve spolupráci s chovateli koní. Zaslal starosta sboru Petr Štátný.

Zůstaneme ještě na chvíli v Nelešovicích a na letních oslavách Sokola Nelešovice, který si připomenul 95. výročí Vzniku samostatné odbočky Sokola Kokory v Nelešovicích a následně i vznik samostatné Tělocvičné jednoty Sokola Nelešovice.

U Tyršova pomníčku

Foto archiv TJ.

Současná Tyršova skalka založená v Nelešovicích za I. republiky.

Do tohoto období spadá i vytvoření pomníčku Miroslava Tyrše (ten před léty nesl označení „Tyršova skalka“) a díky vytrvalé péči nelešovských se zachoval až do současnosti.

Aktivní občané Nelešovic (Jan Horák jako místostarosta a Ladislav Velský jako náčelník), stáli už u samotného vzniku sokolského hnutí v Kokorách v roce 1903.

DALŠÍ KOKORŠTÍ HÁZENKÁŘI

S Františkem Červinkou (nar. 1926, útočník, zvaný ŠUBRUP) zůstáváme v kontaktu a jsme tomu rádi. Je to opravdu pamětník, v lednu 2018 dovrší 92 roků a představuje významnou etapu kokorské válečné a poválečné české házené. S jeho pomocí a za přispění dalšího pamětníka Radka Havelky jsme se dostali do spojení s novým, o něco mladším útočníkem, Ladislavem Zapletalem z Pusté. Samozřejmě nemůže chybět ani přezdívkou „Meca“, kterou ovšem v tomto případě užívali i někteří další kamarádi a vrstevníci, což je opravdu zvláštní případ.

Lada se narodil do početné rodiny. Pro zlepšení orientace čtenářů a pro připomínku pamětníkům, srovnání podle pořadí uvádíme. Byli to: Zdeňka, Ota, Franta, Josef, Lada, Jindřich a nejmladší Miroslava, která po provdání za Michala Gerezděše zůstala na rodném domě č.p. 223. (Zajímavou shodou okolností je tento dům se žlutou fasádou zachycen na titulní straně říjnových KN XIX/5.)

Když se na začátku padesátých let rozpadla hlavní útočná házenkářská vozba Sokola Kokory (Červinka, F. Zapletal, Vysloužil), bylo nutno „Vlka“, který odešel do Žeravic, nahradit. Mezi někdejšími dorostenci, kteří se úspěšně zúčastnili i Jeřábkově memoriálu v Prostějově, se takový náhradník našel. A nový útok byl na světě. Byli to Franta Červinka a bratři Franta a Lada Zapletalovi. Použijeme-li přezdívek, byli to na křídlech Majda a Meca a uprostřed bombardér Šubrup.

Někdejší kokorský útočník házenkář, Lada Zapletal „v civilu“. Hádejte kolik má na snímku redakce roků. Tipujte společně a dejte vědět do redakce.

Lada propojil „Červinkovu generaci“ s těmi, kteří hráli v dobách pozdějších. A nebyla to doba lehká. Po návratu více než dvaceti hráčů z vojny reprezentovali Sokol Kokory se střídavými úspěchy např.: L. Zapletal I, L. Zapletal II, J. Zapletal, F. Čechák, L. Kreml, Fr. Rygal, St. Rygal, L. Neplech, Z. Pavlík st., R. Pavlík st., L. Pavlík, A. Habáň, A. Horák, P. Hradil a mnoho dalších.

V této době však již vyrůstala v Kokorách nová házenkářská směna nejen na základě tradic, ale také pod výrazným působením učitele tělocvikáře Edy Zemánka z Přerova. Kokorští dorostenci, vzešli z této zákovské líhny, vyhráli tehdy např. velký turnaj JEŘÁBKŮV MEMORIÁL v Prostějově a v roce 1957 bojovali s Gumárnami Zubří o titul přeborníka Moravy. Ale to už je, či bude jiná kapitola.

V tu dobu se již L. Zapletal odstěhoval do Přerova, s kokorskou házenou však zůstal v trvalém spojení po dlouhou řadu let a pravidelně nastupoval v utkáních „veteránů“ (jinak řečeno starých gard, starých pánů, nebo laskavěji starších hochů) na „hody“, či na turnajích. Za tu dobu, často jako nejstarší, vystřídal početnou řadu spoluhráčů a stal se tak mezigeneračním reprezentantem kokorské házené. Dokladuje to řada fotografií, které tuto dobu pěkně dokreslují a které při našich návratech do kokorské házenkářské historie v KN dobře využijeme.

A právě takovou je fotografie z turnaje starých gard v Žeravicích, kde jsou Ladovi spoluhráči o 5 až 15 let mladší než on. Snímek je z paty svahu tehdy ještě pískového žeravského hřiště, obrostlého bujnou zelení, blízko Olešnice, z jejichž vod musel být nejednou loven nepřesně vystřelený míč, případně i neoblíbený hráč z řad hostů a výjimečně prý i rozhodčí (není ověřeno). Turnaje starých gard zde byly vždy velmi dobře připraveny s velmi přátelskou a trochu nostalgickou atmosférou a výborným občerstvením. Snímek jsme vybrali i s ohledem na dalšího bývalého hráče, který bohužel nedávno zemřel. Poznáte li ho, vzpomeňte. Hráči na dobové fotografii.

Foto archiv L. Z.

Zleva (stojící): S. Juřica, B. Děrda, J. Malenda, **L. Zapletal**, A. Košťálek; (sedící): A. Brada, S. Gajdošík (se synem), J. Pavlík, Z. Horák, **J. Šromota**, M. Matuška, F. Matuška; (v podřepu): K. Bluma, J. Drozd. Pro pamětníky a příznivce NH z těchto časů a čtenáře KN máme připraveny další fotografie, samozřejmě ovšem černobíle.

Kš

TELEGRAFICKY MALÁ KOPANÁ

Oddíl malé kopané 1. AC Kokoráček v podzimní části soutěže figuruje v tabulce na 13. místě. V některých zápasech byla znát převaha soupeřů. Přesto podali hráči bojovné výkony a podařilo se tým posílit. Oddíl a hráči malé kopané přejí příznivcům i čtenářům KN klidné a pohodové vánoce a do nového roku 2018 hlavně hodně zdraví a štěstí.

P.P.

SRAZY ABSOLVENTŮ KOKORSKÉ ŠKOLY

Tato tematika je už pravidelnou rubrikou našich novin. Jsou ročníky, které se scházejí pravidelně (zejména při kulatých výročí), některé dokonce každý rok. V redakci jsme rádi, když nám o svých dojmech napíšou, dodají fotografii a případně i jména.

Takovou fotografii, např. ročníku 1944, si pak rádi prohlédnou i ostatní ročníky i další čtenáři, diskutují, koho poznali a kdo se úplně změnil. Přidáváme malou prosbu od redakce. Na obrázku se, prosím, neschovávejte, všichni vás rádi uvidíme. A odpusťte nám, prosím, případné drobné nepřesnosti. Hlavně dodejte podklady. Děkujeme.

Foto archiv ročníku 1944

Zleva (bez ohledu na řady), R. Kopečková, M. Čecháková, J. Malenda, M. Kostihová, P. Nevrla, J. Válek, L. Černá, A. Balcárková, V. Zapletalová, F. Zapletalová, M. Horáková, **O. Zapletalová**, R. Přikrylová, L. Dohnalíková, O. Zubík, R. Švestková.

Sotva jsme dopsali a doplnili jména aktérů z ročníku 1944, objevil se redakci zástupce ročníku 1948 V. Kopečný s informacemi o srazu 27. 10. 2017. V Kokoráčku se sešly v jeden den v dobré spolupráci a pohodě dokonce 2 ročníky, 1948 a 1949. V tomto čísle zveřejňujeme fotografii ročníku 1948, foto těch mladších (oba snímky V. Drajsajtl) zařadíme do únorového čísla a doplníme jmény účastníků od organizátorky Libuše Hrubé.

Na snímku zleva: L. Pochyla, M. Balcárková, L. Trávníček, V. Pokorná, O. Temlík, I. Bubeník, R. Vozihnojová, **V. Kopečný**, K. Šromota, E. Dědákova, M. Mandrholc, A. Zapletal, J. Menšík, J. Černá, L. Obzinová, A. Koutná, R. Jemelka, M. Černá.

TRADIČNÍ HÁDANKA KN

Tentokrát byla hádanka ukryta hned na titulní straně říjnových KN a tak na položené otázky podáme bezprostředně alespoň částečnou odpověď. Na snímku čtenáři jistě poměrně snadno poznali část obce zvanou Pustá (tedy alespoň její část). Na otázku, kdo v domech bydlí, nebudeme odpovídat podle současnosti, ale podle dřívějších majitelů, takže úlohu budou mít v tomto případě usnadněnou pamětníci a ti mladším jistě pomohou.

Pojedeme-li ulicí směrem do Haltýř, zůstanou nám po pravé ruce domy, které byly před časem v majetku následujících rodin: Řehulovi, Horákoví, Zemanovi, Polákoví, Svozilovi, Zapletalovi a Štojdlovi. Druhá strana ulice, která se už na snímek nevešla, je téměř celá nová. Novostavby rodinných domků naproti jsou umístěny v někdejší zahradě rolníka Aloise Čecháka č.p.43.

MLADŠÍ ŽÁCI NH SOKOLA KOKORY NA TURNAJI

Dne 11.11.2017 uspořádal v kryté hale v Troubkách oddíl národní házené Sokola Kokory turnaj v kategorii mladší žáci, kterého se zúčastnilo 67 mladých hráčů ze šesti oddílů. Vyrovnané souboje mezi sebou svedli hráči 1. NH Brno, Drakenu Brno, SSK Vítkovic, TJ Chropyně, Sokola Osek n.B. a Sokola Kokory. Pořadí turnaje bylo následující 1. Draken Brno 10 bodů, 2. Sokol Osek n.B. 8 bodů, 3. SSK Vítkovice 5 bodů, 4. Sokol Kokory 4 body, 5. 1. NH Brno 2 body a 6. TJ Chropyně 1 bod. Všechna zúčastněná družstva obdržela krásné poháry a diplomy, věnované Sokolem Kokory.

Po skončení turnaje byli v bodovací soutěži vyhlášeni nejlepší hráči na postech brankáře, obránce, útočníka a nejlepšího střelce. Všichni vítězové převzali ceny, které věnoval OÚ Kokory a diplomy od kokorských pořadatelů.

O snaze a kvalitě družstva mladších žáků Sokola Kokory hovoří výsledky, dvě těsné prohry o jednu branku s favoritem z Drakenu Brno a také v přímém souboji o 3. místo s SSK Vítkovic. Hráči Sokola Kokory rovněž uspěli v individuálním hodnocení, kdy druhým nejlepším brankářem a to pouze o jediný bod, skončil Jan Holčák a rovněž o jediný bod skončil na druhém místě obránce Mikuláš Hluší a do třetice, druhým nejlepším střelcem turnaje byl André Burdi se 13 vstřelenými brankami.

Kokorští mladší žáci porazili družstvo Chropyně 5:1, a družstvo 1. NH Brno 4:2, prohráli s Osekem 3: 7. Boj s Drakenem Brno (3:4) a SSK Vítkovice (4:5) byl urputný s těsnými výsledky

Naši nejmladší házenkáři

Foto archiv

Sestava Sokola Kokory:

Jan Holčák, Mikuláš Hluší, Viktor Pavlík, Petr Vysloužil, Jakub Remiáš, Lukáš Kráčmar, Adam Zicha, Adam Horák, Jakub Děrda, Olda Zlámal, Patrik Remiáš.

Střelec branek: A. Burdi 13, P. Remiáš 3, J. Děrda 1, A. Zicha 1, A. Horák 1,

Za snahu, bojovnost a vzornou reprezentaci oddílu i obce Kokory si zaslouží všichni hráči družstva mladších žáků Sokola Kokory velkou poklonu a uznání.

Pro KN připravil Bc. Radomír Pavlík

K pochvalě se připojuje i redakce KN a přidává poděkování za výborovou práci vedoucím i trenérům.

Z ČINNOSTI MÍSTNÍHO HASIČSKÉHO SBORU

Závodní tým dobrovolných hasičů z Kokoř reprezentoval sbor a obec Kokory po celé Moravě. Zúčastnili se závodů v Chropyni, Polkovicích, Kojetíně, Tršticích, Brně, Morkovicích a na mnoha dalších místech, kdy hlavním cílem bylo dovězt ten nejlepší výsledek a ukázat své dovednosti

v požárním sportu. Mezi jejich úspěchy patří první místo na závodech v Dluhonicích, dále druhá místa v Lukově, Tršicích a postupové soutěži v Císařově.

Družstvo mužů by tímto chtělo poděkovat za podporu ze strany sponzorů Superkomíny.cz, NMN servis s.r.o. a také Obci Kokory, za jejich finanční pomoc. Zároveň i za obec děkujeme všem členům záahové jednotky za jejich příkladnou pomoc při výjezdech s profesionálními hasiči v katastru obce Kokory a Lhotka. Musí zasahovat nejen u požárů, ale i jako technická pomoc při dopravních nehodách a při likvidování následků nepříznivého počasí.

Starostka

Kokorští hasiči na soutěžích.

Foto archiv sboru

Úspěšný závodní tým hasičů.

Foto archiv sboru

SVATÝ MARTIN NA BÍLÉM KONI

Ten skutečně bílý příkrov (i když mokrá a mizející) se objevil teprve 30. listopadu, ale v Kokorách jsme se drželi přesně podle kalendáře a tak svatý Martin na bílém koni k nám přijel se setměním v sobotu 11. listopadu, v den svého svátku. Bylo to zásluhou „Bab z Kokoráčku“ a tentokrát i oddílu národní házené. Tato vlastně novodobá tradice úspěšně trvá už čtyři nebo 5 let.

Na svatého Martina čekali občané a hlavně děti na tradičním místě u Mederového. Zprvu se zdálo, že jich bude méně než obvykle, ale nakonec průvod s bubeníky vyrazil, v čele v úboru římských legií s originální helmici i obuví a holými stehny skutečný Martin, ne svatý, ale Dufek. Toho si dobře pamatujeme i z minulých let, stejně jak nezbytného bílého koně. A ten průvod prarodičů, rodičů, dětí s lampiony (i v kočárcích) ten byl opravdu mohutný a dlouhý.

Odhady počtu účastníků se pohybují mezi dvěma a třemi sty osob. Zajištěn byl i bezpečný přechod hlavní silnice.

Na hřišti u sokolovny (i s umělým sněhem) proběhly dětské soutěže. Meďaile s obrazem sv. Martina, stejně jako drobné sladkosti zdarma, potěšily.

V sále sokolovny čekalo na účastníky náročného pochodu objednané svatomartinské menu, kačenka s dvojím zelím a dvojím knedlíkem a samozřejmě i ostatní náležitosti. Byla to velmi dobře hodnocená „svatomartinská chuťovka“, bylo podáno kolem sta porcí.

Byl to pohodový večer končícího podzimu, poměrně přálo i počasí. Pro pořadatele (zvláště pro některé) to bylo náročné, bude nutno úkoly rozdělit mezi více pomocníků.

Průvod už vyrazil. Koně bezpečně vede Lad'a Němčák. Martin Dufek v oděvu římského legionáře nám už veze zimu. Náš fotograf si na ně počkal před budovou redakce.

Foto KN

Za zdařilou akci a za snahu udržet nedávno vzniklou tradici je třeba všem, kteří se na „příjezdu sv. Martina“ podíleli, poděkovat.

Jezdcům i vozkům, koním pod sedlem i v záprahu, bubeníkům, muzikantům, organizátorům, pořadatelům včetně policie, službám a zejména „Babám z Kokoráčku“ a všem dalším účastníkům, těmi nejmenšími počínaje. A samozřejmě Martinovi, aby za rok, až přijde čas, přijel do Kokor znovu.

KŠ

KURIOZITA

Snímek ze 70. let XX. století (rodinný archiv) má pro místní výraznou vypovídací hodnotu. Asfalt na Zápivovávří už je sice položen, ale pozemky, na kterých dnes stojí rodinné domky (Nezhybovým počínaje), jsou ještě od cesty zahradou paní Marie Kozelkové a sousedními pozemky Tomašíkových. Na pravé straně obecní komunikace, vedoucí k mostku přes Koprivnici, není ještě vidět nová zástavba a zcela chybí v popředí garáž Mazurových. Ale to není hlavní důvod zveřejnění snímku z rodinného archivu redakce.

Sportovní trojice na rohu u Vackového (dnes Vysloužilovi)

O dívenkách u předního kola koloběžky a za řídítky jen telegraficky. Ta menší dnes vyučuje odborné předměty na Střední zdravotnické škole v Mělníku, ta větší je učitelkou mateřské školy na Slovensku. Obě se zde starají o toho nejmenšího, ale nejdůležitějšího aktéra této poznámky. Je to totiž kokorský rodák ze zápivovarského čp. 128, dnešní čtyřicátník

Richard Pokorný. Ten se letos, v prvním prosincovém týdnu, stal mediálně známou osobností, jako faktický i morální vítěz televizního pořadu „PROSTŘENO“. Známa muzikantská rodina jeho otce a děda už v Kokorách léta nebydlí, ale kamarádi, vrstevníci i sousedé Říšu v televizi přes clonu let poznali. A to nejen v Kokorách. A právě z Kokor a snad i z Vinar si přes dvě generace do soutěže přinesl (i v redakci mimořádně oblíbený) recept „králíka na smetaně“. Televizní diváky navíc zaujal snahou, prostým a upřímným lidovým vystupováním a ojedinělým přátelským a lidským rozhodnutím o rozdělení výhry, která mu právem náležela, mezi všechny soutěžící. Navíc získal i cenu televizních diváků, což bylo jen spravedlivé. Rovněž získal od diváků řád zlaté vařečky a stejné „vymenování“ od obecního zastupitelstva Lazník. Také při převzetí „řádu“ před televizními kamerami bylo jeho vystupování veskrze sympatické. Přidáváme se ke gratulantům i z redakce KN.

Není to ovšem první Pokorný v našich novinách. Jeho mladšího bratra Jarka jsme představili čtenářům, jako mistra světa z přerovské posádky dračích lodí, dědu, otce a strýce jako muzikanty (klarinetisté) v kokorských kapelách. Kř

Severní vítr je krutý, drakům ale nevadí.

Foto sousedé

PODZIMNÍ DRAKIÁDA

Tradiční akce podzimního větru se opět konala na prostranství louky u cesty na Rokytnici a jednalo se už o celkově 5. ročník této události. Na rozdíl od ročníků minulých vál letos opravdu čerstvý vítr, který měl na svědomí i pár slziček dětí, kterým draky „uletěly“.

I přes tyto podmínky se na obloze v jednu chvíli objevilo více než 30 draků různé velikosti a konstrukce, což ukazuje na velmi slušný celkový počet přes 100 účastníků.

Do různých soutěží o zajímavé ceny (např. meteostanice, powerbanka či čelové svítily), se nezapojovaly jen děti, ale i rodiče a prarodiče. Největším tahákem byla vložená soutěž o zatloukání hřebíků. K chuti přišel i horký čaj, svažené víno, cigáro z udrny nebo brambor z popela.

Modernizační prvek – letadlo mezi draky.

Foto sousedé.

Součástí odpoledního programu bylo také vyhlášení facebookové soutěže o let vrtulníkem. Soutěž vyhrál pan Filda Souček z Čekyně a vychutnal si tak asi pětiminutový let s obhlídkou Kokor a okolí. Možnosti vyhlídkového letu využili za mírný poplatek také další zájemci. Let vrtulníkem firmy Bell zajistila společnost Mamba Air z Chválkovic. Součástí letošního ročníku bylo také uctění památky 80. výročí úmrtí TGM a dne vzniku samostatného československého státu zapálením „Masarykovy vatry“.

Poslední podzimní společenská akce před zazimováním a na čerstvém povětří byly úspěšná hlavně díky všem aktivním účastníkům.

Za „Kokorské sousedy“ Petr Kostiha

MISTRYNĚ EVROPY A ČESKÁ REKORDMANKA

Mimořádně silný náboj ukrytý v titulku bude nutno pro čtenáře upřesnit. Jedná se o evropské závody v koloběhu (závodní koloběžky) a o rekordy v plavání s ploutvemi. A držitelkou je kokorská rodačka mladičká Adélka Zapletalová. O jejich sportovních úspěších jsme už v KN psali.

Náročná sportovní sezóna však pokračovala a tak jsme dostali další materiály od paní S. Z.:

Jak jsme již v minulých číslech zmínili, vyrazila Áda Zapletalová po úspěšné reprezentaci v ploutvovém plavání reprezentovat ČR také v koloběhu a to na mistrovství Evropy do rakouského Salzburgu.

Mistrovství se konalo 18. - 20. 8. 2017 a jeho větší část se jela přímo v Salzburgring aréně. Na pořadu byly také sprinty v univerzitním sport centru Hallein, krutý výjezd na Gaisberg 1287 metrů nad mořem, kriterium a štafety na parkingu Salzburgringu a dlouhý závod na okruhu Red Bull F1 Salzburgring.

V konkurenci 8 států (Holandsko, Finsko, Německo, Švýcarsko, Slovensko, Estonsko, Francie, Rakousko) si vedla opravdu velmi dobře. Od prvního startu kvalifikace až po nedělní dlouhý závod.

Áda startovala ve 4 disciplínách - sprintu, kriteriu, štafetě a dlouhém závodě. Ve všech startech zvolila techniku „start - cíl“.

Tedy každý závod, včetně nominace, byl vítězný a do Kokor se vracela v neděli 20. 8. jako čtyřnásobná mistryně Evropy.

Soupeři se loučili pozváním na mistrovství světa v roce 2018, které se pojede ve velmoci koloběžek v Holandsku.

Po úspěšné koloběžkové sezoně se vrátila Adélka do sezony plavecké, kde se v září již stihla stát vítězkou Středoevropského poháru, v říjnu a listopadu reprezentovala Přerov na mezinárodních závodech v Maďarsku a Polsku. Skvělou formu potvrdila tedy také po obutí ploutví.

Poprvé v Maďarsku a opakovaně v Polsku se jí podařilo překonat český rekord v disciplínách 100, 200 a 400 Bifi (kraulová disciplína), kde posunula rekordy zaplavané naposled v roce 2009.

A historicky poprvé tak je Přerovský klub, za který Adélka startuje, držitelem českých rekordů.

(Pozn. redakce: zaslouhou fotografií se nám nepodařilo zpracovat – omlouváme se, přidáme ji po Novém roce.)

KOKORSKÝ KARATISTA ČTVRTÝ NA SVĚTĚ

Pozvali jsme do redakce dalšího, ve světovém měřítku úspěšného kokorského sportovce, Štěpána Mačáka (nar. 2003). Kvartán Gymnázia Jana Škody v Přerově, trénuje už 7. rokem v přerovském oddíle Shindokai karate. Šest příslušníků tohoto oddílu se letos zúčastnilo mistrovství světa na ostrově Malta a to od 27. září 2017. Štěpán startoval v kategorii 12-14 let, ve které ve stínovém boji kata a v přímém tvrdém souboji kumite, startovalo 38 závodníků z více než 30 zemí celého světa.

Reprezentanti českého karate na Maltě. Štěpán (zcela vpravo) už není zdaleka nejmenší, roste jako z vody. Foto archiv oddílu

Štěpán si vybral i řádnou porci smůly. Už při prvním boji s indickým soupeřem se zranil. I se zlomeným prstem bojoval tak urputně a odhodlaně, že jen nepřítel ruského hlavního rozhodčího, který stranil svému borci, jej odsunula z boje o světovou medaili. Přesto se na celkovém 4. místě (ve stínovém i přímém boji) stal nejlepším Čechem. A to je v uvedených souvislostech mimořádný úspěch.

Vítězný souboj s indickým soupeřem.

Foto archiv oddílu.

Štěpánovi moc blahopřejeme, děkujeme za vzornou reprezentaci České republiky, přerovských karatistů a vlastně i naší obce a také za vstřícnou komunikaci s redakcí KN.

Část vyprávění úspěšného karatisty zachytil pro KN

KŠ

Čínská kachna chovatele ze Zápivováří se rozhodla vydat se do světa. Aby prověřila své možnosti, vylétla na vysokou kalenici čísla 119, kde ji v listopadu zachytil redakční fotograf. Zdálo se nám to úsměvné a tak pohodový snímek posíláme i čtenářům KN.

ADVENTNÍ KONCERT V KOKORÁCH

V sobotu 9. prosince 2017 se konal pod záštitou Obce Kokory a Římskokatolické farnosti Kokory v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Kokorách adventní koncert. Učinkovala dechová hudba Hraničáci pod vedením Mgr. Tomáše Landsmanna.

Zazněly zde skladby s vánoční tematikou, z filmových pohádek a různé úpravy koled. Zpěvačky při některých písničkách doprovázel i sám kapelník. Celý koncert byl rovněž vhodně doplňován mluveným slovem o tradicích a zvycích adventu, potažmo vánočních svátcích.

Foto J.L.

Muzikanti a zpěváci nám přinesli tu pravou adventní atmosféru a vlastně nám a našim čtenářům popřáli krásné a pokojné Vánoce a také pohodu do Nového roku 2018. Ať i z našich novin zazní: **“Pokoj všem lidem dobré vůle”**

Na závěr koncertu zazněla skladba Tichá noc, kterou spolu se zpěváky zpívali všichni přítomní.

V prostorách kostela byl tento koncert krásným kulturním zážitkem. Jenom škoda, že tuto kulturní akci nepřišlo shlédnout více lidí, Ti kteří přišli, nelitovali, odcházeli velmi spokojeni. IL

PLÁNUJEME PLESY PO NOVÉM ROCE

Plesová a společenská sezóna 2018 je před námi. Je třeba se připravit materiálně i duševně a případně i naplánovat účast. Od správy sokolovny jsme dostali do redakce předpokládaná data plesů a dalších akcí. Tady jsou: **13. ledna Hasičský ples; 20. ledna Ples „Kokorských sousedů“; 27. ledna Farní ples; 3. února Myslivecký ples; 10. února Kokorský fašank (celodenní program a večerní zábava); 17. února „Sokolský ples“ (maškarní); neděle 18. února „Dětský karneval“; 17. března „Sporovní ples“ malé kopané.**

ZÁVĚREČNÉ SLOVO

A PŘÁNÍ REDAKCE KN

Vážení čtenáři. Kokorské noviny, vydávané obcí Kokory, se do vašich rodin a domácností dostávají už 19 let a v únoru bychom chtěli zahájit jubilejní 20. ročník. Cesta od 4 černobílých stran po dnešních 16 barevných byla náročná, ale vcelku úspěšná. Hlavně v tom, že máme stále a věrné čtenáře, kterým děkujeme za jejich podporu. Jsme rádi i za zvětšující se obec příznivců internetové podoby KN a zejména jsme vděční za podporu obce. Rádi se připojujeme k přání paní starostky (na str.4°); a navíc bychom si do Nového roku 2018 přáli více aktivních dopisovatelů, fotografů a příznivců. Radostné Vánoce a šťastný a veselý nový rok 2018 všem. Ať je i rokem našich splněných přání. KŠ

Kokorské noviny, č. XIX/6, prosinec 2017, noviny obce Kokory, periodický tisk územního samosprávného celku, vychází 6x ročně. Vydavatel: Obec Kokory, 751 05 Kokory 57, www.obcekokory.cz, vychází 19. 12. 2017, evidenční číslo: MK ČR E 12660, šéfredaktor: Ing. Alois Košťálek (Kokory 118), Redakční rada: Ing. Dominik Jurečka, Drahomíra Lörinczová, Bc. Lubomír Rýc, Ing. Ondřej Ryšán, Hana Zittová. Zlom, sazba a tisk Computer Media s.r.o.; www.obecní-noviny.cz